

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

Nr-ri de Duminecă pe an
— 4 coroane. —

Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

Manuscripte nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond; prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancați nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

„Tradarea“ dela Brașov.

... „Tradarea“ a fost consumată...
Înspre perirea neamului românesc, s'a
găsit un guvern în România, care nu
s'a rușinat să ne arunce pradă în
ghiarele molochului, care să palnu-
iască și calce în picioare cele mai
sacre sentimente ale noastre, închi-
nând școalele române ideii de stat
maghiar, învoindu-se ca suma de
960.000 lei, capitalul echivalent ren-
tei ce datora școlilor române din Bra-
șov, să o depună în casa centrală
din Budapesta a statului, ear dobânda
acestei sume Români să o ia din
mâinile ministrului maghiar, având, în
același timp, guvernul maghiar și
dreptul să controleze gestiunea finan-
ciară a Eforiei Școalelor române din
Brașov, — cam în acest ton ar în-
cepe confrății dela Sibiu darea lor
de seamă despre cele ce s'au petrecut
în ziua de 1 Februarie în Dieta
ungară și în Camera României, dacă
la guvern ar fi dl Sturdza.

Avem satisfacția să anunțăm însă,
că de astădată „Tribuna“ nu va mai
striga „tradare“. Și nu vom căuta
gâlceavă, spunând că confrății nostri
nu mai strigă pentru că în actualul
guvern este și nașul dlui Coroianu,
d. Ioan Grădișteanu, care are atât
de strinse legături cu d. Dr. Rațiu,
nici pentru-că în locul dlui D. A. Stur-
dza prim-ministru este G. Cantacu-
zino, ci pentru-că vrem să rămânem
consecuenți: nu este permis să ne
amestecăm în afacerile interne ale
fraților nostri de dincolo. Asta am zis-o
din primul număr al ziarului nostru,
când la putere erau național-liberalii,
asta o zicem și azi!

„Tribuna“ s'a amestecat însă și a
dus o campanie contra dlui Sturdza
mai ales pe chestia rentei de la Brașov.
„Tribuna“ lupta atunci alături cu
dl Voina, care pornise, cu de la
sine putere, proces în contra statului
român, voind să facă în contra libe-
ralilor curent în țeară tocmai în
ajunul alegerilor.

Eată de ce confrății nostri sibieni
se vor simți genați oare-cum, trebuind
să înregistreze chipul cum conservatorii
rezolvă afacerea rentei școalelor române
din Brașov. Eată de ce, dacă ei vor
să rămână consecuenți cu trecutul
lor de cinci ani, trebuie să-și declare
acum trădători și pe conservatori, ori
dacă nu: să revoace tot ce au scris
rău la adresa marelui patriot D. Stur-
dza!

Ne place a crede că vor face
aceasta din urmă.

Va dispăre astfel dintre noi
mărul de ceartă, așa zicând, asupra
cărui de cinci ani s'a urmat o po-
lemică desastroasă în ceea ce privește
efectul ei în sinul partidului național,
și se va repara astfel și cea mai mare
nedreptate ce Români de aici au
putut să o facă celor de dincolo:
să scrie — fie din necunoașterea
lucrurilor și a oamenilor, fie din pa-
timă — că un partid glorios, cum
este cel național-liberal, în frunte cu

D. Sturdza, regretatul Cantacuzino, și
alți buni Români, a fost condus de...
„trădători“ ai intereselor naționale.

Acum se vor fi convinși și cei
dela „Tribuna“, după-cum va fi con-
vins și dl Fleva, I. Grădișteanu etc.,
cați au dus campania pe chestia
„trădării“ cu renta din Brașov, că
nu putea guvernul Sturdza să trimită
renta înainte de a se termina negocia-
rile diplomatice cu guvernul maghiar.
Ear dacă negocierile au ținut în tot
timpul cât dl Sturdza a fost prim-
ministru, cauza sunt Ungurii, adică
guvernul maghiar, care, după-cum a
spus o primul-ministru Széll — n'au
voit să primească condiția pusă de gu-
vernul României. D. Sturdza „pusese
adică condiția ca dobânzile să nu
le poată ridica decât numai me-
tropolitul român“, nevoind să recu-
noască deci dreptul de control al gu-
vernului maghiar.

Guvernul conservator a primit
însă, în cele din urmă, condițiile
impuse de unguri. Desigur, nu fără
framântări, caei unul din bărbații
influenți ai partidului conservator,
care ocupă loc onorific în viața po-
litică, spunea astă-vară scriitorului
acestor rânduri că toată pedeca este
pretenția guvernului unguresc de a
i-se da lui spre administrare banii,
și de a-și lua astfel și dreptul de
control.

Negreșit că nu noi cești de
aici, suntem chemați să aducem ju-
decată asupra chipului cum s'a rezolvat
afacerea și să învinuim guvernul Ro-
mâniei. Ceea-ce ne e însă permis, este
să spunem dacă ne încântă ori nu,
felul cum s'a rezolvat. Ear în pri-
vința aceasta toate ziarele dela noi, de
sigur, vor fi de ace ași părere: suntem
măhniiți, pentru-că afacerea s'a re-
solvat dându-se în mâinile guvernului
o armă pe care pururea va ține-o
atârnată d'asupra gimnasiului român
dela Brașov, o adevărată sabie a lui
Damoacles!

Eată, într'adevăr, ce scrie „Tri-
buna“ cu data de 18/30 Ianuarie:

„Adecă cum? Să fim recunoșcători gu-
vernului maghiar pentru că averea privată
ce o are biserica română din Brașov, de
drept, la statul român, o ia el a mână și dă
proprietarului legitim numai usufructul, ba
și acela sub controlarea volnicosului usur-
pator, care întemeie numai pe atotputernicia
sa, și fără nici un titlu de drept, se instă-
pânește pe miliomul parohiei Sfântului Ni-
colae?“

E treaba partidelor de dincolo
să judece dacă nu se puté rezolva
afacerea altfel, mai bine, și întru cât
guvernul e vrednic de laudă că a
rezolvat-o, în fine, și așa.

Pentru-că Széll s'a laudat și
Dieta l'a aplaudat că afacerea s'a resol-
vat așa, încât „legile ungurești, interesele
și demnitățile ideii de stat maghiar sunt
satisfăcute în chipul cel mai distins“,
noi nu vom face guvernului conser-
vator din România injuria să-și zicem
trădător, cum făcuse odinioară față
de cel liberal confrății dela „Tribuna“.

Tot așa, n'avem să polemizăm
acum, când am fi la largul nostru,

cu ziarele conservatoare, în primul
rând cu „Epoca“ și „Drapelul“, pen-
tru-că ele ne numiseră agenți ai dlui
Sturdza din cauză că n'am alimentat
ci am combătut campania miserabilă
ce se pornise, de niște ziaristi incon-
știenți, pe tema „trădării“...

Noi suntem mulțumiți că eveni-
mentele ne-au dat dreptate și sperăm,
că tocmai cele petrecute pe terenul
politice naționale în acești doi ani
din urmă, vor fi învăț pentru toți
cați se ambalaseră în orgia ziaristica
ce desmembrase partidul național ro-
mân.

În același timp pot fi satisfăcuți,
ca să nu zicem răsbunați, toți cați
pe nedreptul au fost ocăriți și in-
sultați de cei cari începéu a se crede
imaculați și chemați să mântuie
steagul întinat de „trădători“!...

Presă maghiară comentează viu
succesul în Dieta a prim-ministrului
Széll, în chestia rentei de la Brașov.
Toate foile, afară de „Egyetértés“,
constată că Széll a câștigat cinstea
și a dat satisfacție ideii de stat
maghiar, ear faptul că atât partidul
poporal cât și independenții (lui Ugron)
au votat și ei luarea la cunoștință a
răspunsului ce a dat Széll la interpelarea
lui Komjathy, se consideră ca un succes
pe care puțini prim-miniștri l'au avut,
mai ales în chestii ce privește pe na-
ționalități.

Eată ce scrie, între altele, „Pesti
Napló“, unul dintre cele mai șoviniste
ziare maghiare.

„Ținem necondiționat la principiul
după care statul maghiar nu poate tolera,
ca vre-un stat străin să subvenționeze pe
față ori în secret instituite de învățământ
din Ungaria. Acest principiu s'a validat
în convenționea încheiată cu România, căci
România a promis că mai mult nu va
ajutora școli din Ungaria. În ce privește
acum regularea financiară a chestiunii,
aceasta e o chestie de drept privat. Au
dovedit cu documente că biserica sft. Ni-
colae din Brașov mai demult a avut în
România extinse averi de pământ, și că
secularizându-se aceste moșii, drept despă-
gubire guvernul român a solvit bisericii
din Brașov, anual 38.500 franci. Cu ade-
vărat, lucru anevoios ar fi fost a ridica ex-
cepțiuni în contra faptului că guvernul ro-
mân capitalul echivalent acestei rente anuale,
adecă 953.000 franci, să-și depună în scri-
surile fonciare române, și adecă nu la mâinile
metropolitului gr.-or. român, precum ar fi
dorit, ci direct în casa statului unguresc,
de unde ministrul unguresc de culte îl va
asemna îndreptățirii bisericii susținătoare
de școală din Brașov și adecă cu condi-
țiunea obligamentală de a da socoteală“.

În chestia rentei dela Brașov depu-
tatul Komjathy a lămurit un lucru de mare
importanță. Se știe anume cât șgomot s'a
făcut în jurul discursului dela Orfeu (rostit
în Octomvrie 1894) a dlui D. Sturdza. Ce
s'a scris dincolo, nu ne împoartă. Vorba
e că și acest discurs s'a folosit aici drept
cal de bătaie în campania de „tradare“ por-
nită contra dlui Sturdza, pe care îl învinuiau
că a tradat secretul privitor la servirea ren-
tei.

Vine însă acum Komjathy, și pe baza
cercetărilor ce s'au făcut, afirmă că „gu-
vernul unguresc încă în 1890—91 știa despre
subvențiile ce se dau din București, de unde
primise denunțări.“

Declarația aceasta a deputatului ma-
ghiar, coraborată cu cele ce scrisese „Te-
legraful Român“ despre un șpion român care

(prin anii 1890—93 știusse a se furișa în mi-
nisterul Culelor din România, și ale cărui
inițiale erau indicate chiar în „Telegraful
Român“, dărimă deci încă o teorie ce cu
atâta desinvoltură era susținută cu prilejul
orgiilor ziaristice pe chestia „trădărilor“.

Guvernul și Sașii. În ședința
de la 1 Februarie a Dietei maghiare
la discuția generală a bugetului a
luat cuvântul și deputatul sas Dr.
Flugger, care și-a exprimat speranța
că actualul guvern va fi mai bun față
de naționalități; de aceea a votat atât
bugetul, cât și luarea la cunoștință a
răspunsului ce Széll a dat în chestia
rentei școalelor române de la Brașov.

Conferența de împăcănire. Se scrie din
Brünn că odată după amiază deputați
cehi din Reichsrath și dietele provinciale au
ținut o întrunire. A fost de față 30 de
putați, între cari și preotul Stovan, care de-
altfel nu aparține nici unui club. S'a hotărât
să participe la conferența de împăcănire con-
vocată de guvern și au ales ca delegați pe
Dr. Stransky, Zucic, Perec, Prazak, Ku-
dela și Svostl. Toți sunt de altfel și membri
ai comisiei permanente de împăcănire.

Spesele de cărușie la alegeri. Pe
azi, 3 Februarie ministrul de interne Széll a
convocat o conferență compusă din funcțio-
nari ai sei și mai mulți deputați pentru a
egaliza pe cât numai se poate trase de că-
răușie la alegeri, pe care le au stabilit comi-
tatele și care diferă foarte mult unele de al-
tele. Foile spun, că sunt printr'însele și
d'acolo, care au sătorit cărușitul la alegeri
cu 40 coroane pentru o trăsură, dus
și întors.

Conferența va urma mai multe zile d'a-
rândul.

Răsboiul buro-englez.

De pe câmpul de luptă aproape
nici o știre. Chiar cele-ce sosesc —
cum a fost ieri știrea despre trecerea
peste Tugela a trupelor lui Buller —
a doua-zi se dovedesc neadeverate.
După toate posibilitățile, în decurs
de-o lună nici nu se va întâmpla
luptă decisivă, de oare-ce actualele
corpuri de armată englezești, așa
cum sunt așezate acum, nici dacă le
sosesc ajutor, nu pot întreprinde ni-
mic. Ear în acest interval Buri se
întăresc și chiar în anotimpul ce s'apro-
pie — călduri mari și secetă — fiind ei
pe locuri ce cunosc, nu vor suferi
atâta greutate ca Englezii.

Eată de altminteri câte-va amă-
nunte privitoare la acest răsboiu:

Londra, 1 Februarie.

Azi după amiază se răspândește știrea
că Buller a trecut Tugela prin trei locuri
și că în toate trei punctele se poartă o
luptă sângeroasă. Această poveste, pe care
abea au crezut-o doi trei oameni, s'a răspân-
dit prin informațiuni greșite despre vorbi-
rea de Duminecă a lui Buller. Buler a spus
adică următoarele: „Înaintarea Ring's ro-
yaly rifle-ilor și a regimentului al doilea, la
Spionkop, a fost cel mai strălucit fapt de
răsboi ce am putut vedea vr'odată și a ser-
vit spre cinstea armatei engleze. Întreaga

armată le e recunoscătoare pentru aceasta. Intreaga Africă de Sud vorbește numai despre ei. Până aici toate rapoartele sunt la fel, dar după informațiile unei agenții telegrafice, Buller a mai zid următoarele: „Cheia Ladysmithului se află în mâinile trupelor mele și în cinci zile va fi eliberat orașul asediat.”

Aceste informații confundă timpul trecut, folosit de Buller; el a spus adică ce s'ar fi întâmplat, dacă Englezii și-ar fi ținut Spionkopol.

Specialiști în ale artei militare cred cu neputință ca Buller să se angajeze la ceva până peste câteva săptămâni, și acum și-au îndreptat atențiunea spre câmpul de luptă dintre Kolesberg și Stormberg. Aici situația e următoarea:

Burii stau cu mari puteri militare lângă Stormberg și probabil au ocupat și pasul prin care trenul traversează munții Bambr. Cartierul general alui Gatacre e lângă Sterksdam și avangarda stă pe Busmonkōk. Pe de altă parte Kelly-Keny a ocupat cu divizia a șasea Thebusul ce se află pe linia dintre Resmead Infection și Stergsburg, ceea ce probabil a făcut-o numai din precauțiune. Divizia lui Kelly-Keny e încă foarte imperfectă și se compune din șase miș de infanteriști, cavalerie n'are de loc.

Nici generalul Gatacre n'are mai mult de șase miș de oameni și așa nici nu se poate închipui înaintarea lor până-când nu se vor întări.

Burii pe lângă aceasta au o poziție strategică foarte tare pe virful muntelui ce cade spre Est dela Kolesberg. Generalul French, a cărui bază de operațiuni militare e Rensburgul, a încercat din nou să respingă pe Burii către Narwalopont, pe drumul ce duce la Bloemfontein, dar n'a reușit. Nici n'are destul soldați pentru acest scop. Deocamdată e silit și el să aștepte.

Nici coloana lui Methuen nu îndrăznește să-și părăsească postul Așadar numai atunci am putea aștepta știri noi de pe câmpul de luptă dacă ar începe Burii să atace.

Intre acestea Burii se pregătesc pentru cazul când Englezii totuși ar înainta în partea de nord a provinciei Cap. Lângă Stormberg și au pregătit o poziție strategică tare, de unde stăpânesc calea ferată.

În zilele trecute Burii au pus Ladysmithul sub un asediu aspru, fiindcă al 5-lea

regiment al lăncierilor, care după lupta dela Elandslaagte a tratat pe Burii cu tiranie, la 25 Ianuarie a încercat să-și deschidă drum. Resultatul asaltului a fost că Burii au nimicit cu desăvârșire regimentul. Despre cazul acesta se vestesc din Pretoria „News Courantului” din Rotterdam următoarele:

„Regimentul al 5-lea de lăncieri la 25 Ianuarie au erupit din Ladysmith și a surprins garda Burilor, care a fost silită să se retragă, dar imediat după ea au apărut trupe noi de Burii la frontul Mayer-Lucas, iar o trupă din Orange a atacat în flanc regimentul englez, din care abea au putut scăpa cu viață doi-trei oameni. Burii au măcelărit fără îndurare întreg regimentul. Regimentul al 5-lea de lăncieri, a fost acela, care lângă Elandslaagte nu s'a îndurat de nici un soldat bur și atunci Burii au jurat, că-și vor răsbuna pentru acest fapt neomenesc.

„În heliograma sa, White a anunțat această întâmplare; dar n'a amintit că regimentul s'ar fi pus în de tot.

Revista externă.

Pacea baro-engleză. Membrii irlandezi din camera comunelor au decis să supună un amendament la adresa ca răspuns la discursul tronului, spunând că a venit momentul de a pune capăt la un războiu nedrept pe baza independenței Transvaalului și a Statului liber Orange.

Intervenția Americii în război. O mare adunare în favoarea Burilor a avut loc la N. J. Oratorii au declarat că Burii au fost forțați să înceapă războiul.

Rezoluțiile adoptate cu unanimitate declară că dreptul Burilor de a administra afacerile lor nu se micșorează prin convenția dela 1884 și invită pe dl Mac Kinley să ofere mediațiunea lui.

S'au strins pentru Burii bolnavi sau răniți mai mult de 5000 de dolari.

Concertul tinerimii din Oradea-Mare.

Tinerimea română din Oradea-Mare de un șir de ani deja aranjiază an de an câte un concert urmat de dans cu scopul, ca din veniturile lui să se ajute tinerii lipsiți de mijloace, — un scop, va reuși noaste ori-cine foarte nobil! Fiecare concert era și spriguit de ajuns ca din venit să se poată ajutarea multor tineri.

Cu toate acestea avea scopul un cusur! Banii se împărțeau și fiecare dintre tinerii își vedea de nevoile sale actuale. La viitor nu se prea gândea nici unul. Nu s'a gândit nici unul, că ar fi bine să se

pună la o latură cel puțin o parte cât de neînsemnată a veniturilor, ca în eventuale vremi de nevoi tinerii să aibă unde să se adreseze.

Căți tineri, cari, au voit să se înscrie prin Septembrie la academia din Oradea-Mare, au fost siliți să se depărteze, căci le lipseau și cele mai elementare mijloace de trai.

Condusă de aceste vederi tinerimea română a hotărât, că veniturile concertului din acest an să nu se mai împartă îndată după concert, ci să se depună la institutul „Bihoreana” cu scopul ca să formeze baza unui fond de ajutorare permanent...

Dar ca să asigure reușita concertului s'a adresat la mai multe artiste române cu rugarea, să binevoiască a-și da concursul la acest concert și artistele noastre — ca întotdeauna — s'au grăbit să și pună arta în serviciul unui scop de binefacere și așa publicul ce va cerceta concertul din acest an al tinerimii va avea prilejul rar de a asculta pe violinista dragălașă *Adelina Piso* din Vica, cântăreața în Oradea Mare bine cunoscută — *Valeria Papp* din Budapesta și tinera pianistă *Olivia Bardosy* din Sibiu.

Precum se vede din numele înșirate tinerimea vrea să ofere de astădată un concert, care să umple inimile celor ce vor asista nu numai cu plăcere dar și cu mândrie, că noi românii încă avem artiste cu nume, cari ori unde numai laudă ne vor câștiga...

Tinerimea e convinsă, că publicul părintor nici de astădată nu va uita de tinerimea română din Oradea Mare, care mai mare parte numai la sine însăși e avizată și va contribui cu mult cu puțin, ca reușita materială să corespundă scopului.

CALINDARUL NOSTRU PE ANUL VIȘECT 1900 SE AFLĂ DE VÎNZARE

LA

ADMINISTRAȚIA

„TRIBUNEI POPORULUI”

PREȚUL 30 cr.—60 FILERI.

VÎNZĂTORILOR SE DĂ UN RABAT DE 20%

Acest calendar, bun și ieftin, cuprinde pe lângă partea calendaristică și articole dela literații distinși *I. Slavici, G. Coșbuc, Vasile Goldiș, Enea Hodoș, Uncheașul* etc.

Fiecare Român să grăbească a-și cumpăra acest calendar făcut anume pentru-ca să găsească în el lucruri plăcuțe și cărturarilor.

FOIȚA TRIBUNEI POPORULUI.

DIN ȘCOALA LUI COȘBUC.

În parcul Sibiului, în dragălașa grădiniță, vezi adese-ori o damă, șezând tăcută pe o bancă din o desiste de brăduț. O vezi în zorile dimineții de primă-vară, când razele soarelui topeșe răcoarea venită din Carpați. O zărești în amurgul serilor de toamnă, când cârdurii de băieți și copilițe se sbenguiesc printre straturile de flori. În mână ea ține o carte de versuri: de obicei Lenau, Heine sau Coșbuc. Citește cu încordare și nu-și ridică privirile numai din când în când, pentru a urmări în sborul lor frunzele vesteade, ce se desprind din tufele de liliac și dintr'un pălănaș de lângă pășu.

Atât e de gingașă, slăbuță și de puțină această femeie, încât ai crede, că e soră cu frunza de toamnă. Numai privirile ei blânde, ce se revarsă din doi ochi frumoși și plini de viață ca'dă, mai probează, că în această mitică ființă omenească bate și o inimă și mai poposește un suflet. Și cel ce o cunoaște știe, că sufletul acesta e superior, că inima ei este o bogăție de simțăminte, propriu numai oamenilor de-elite.

Am înțeles pe domnișoara *Maria Cunțan*, pe autoarea următoarelor rînduri:

Mă strînge haina cea de lut
E ruptă 'n piept și 'n coaste.
Mă strînge haina cea de lut,
Mă doare, pare c'am crescut,
Mă dor oasele toate.

„Ah cum aș vrea să mă împac
Cu-a morții răci hotărâ,
Ah cum aș vrea să mă împac
Și hana — haina s'o desbrac
Să nu mai simt povară...”

Desigur n'am numit un nume străin. Un lungușor șir de versuri, publicate în foiletoanele revistelor literare, au făcut, ca ei să ne fie bine cunoscuți și dragi. Câteva reflexiuni asupra acestor răslețe versuri și asupra autoarei lor vor interesa poate pe cititorii acestui ziar.

Fiecă mai mare a dlui D. Cunțan, profesor și compozitor de muzică bisericească în Sibiu, domnișoara *Maria Cunțan* face parte din o familie cu dispoziții artistice, având încă două surori, cari s'au dedicat carierei musicale și trăiesc astăzi în Berlin. Muzica și literatura se cultivă în familia aceasta de-opotrivă, ca în puține din familiile noastre. Dintre autorii români e mai îndrăgit dl Coșbuc, rămas în amintirea tuturor Sibiienilor încă de când scria la „Tribuna”. În jurul lui se desvoltă un cult adevărat.

O pildă.

Era în toamna anului 1895. În Sibiu pe-atunci era armonie complectă și dor de avent pe toată linia. În cercul familiilor tribuniste se formaseră două grupări literare. Una era științifică, care și-a început conferențele intime în casa și sub egida dlui Dr. Barciuan, unde dl Bogdan-Duică a dezvoltat o temă de sociologie. Căcaltă era compusă din câteva domnișoare cu interes viu pentru literatură, în frunte cu *Maria Cunțanu* și doamna *Lucreția Russu-*

Șirianu, — restul mai mulți domni, între cari și modest subscrisul. Intâia noastră întâlnire — cum îi ziceam noi: literară, — se țină în salonul familiei Cunțan. Abia termină un domn lectura unei lucrări, când d-șoara *Maria* aduse în discuție pe favoritul ei poet Coșbuc. Recita versuri întregi de-ale lui. Îi cunoștea până și cele mai neosemnate „anacreontice” din foia „Tribunei”, — versuri nereproduse în „Balade și Idile”, nici în „Fire de tort”. Îi admira limba cea dulce, originalitatea formei, simplitatea frazei și seninătatea gândirei. Era cu desăvârșire transportată de puterea poeziei lui Coșbuc și ne vorbea atât de sugestiv, încât noi o privim uimiți și cu simpatia, cu care poate nici la însuși Coșbuc n'am fi privit. Și — drept corolar — tatăl d-șoarei se așează la pian și ne cântă, ca un mag însuflețit, frumoasa sa compoziție musicală la textul gazelului „Lupta vieții”...

Aici, — mă gândeam, — în familia aceasta s'a ridicat un altar poetului nostru. Ei, și domnișoara *Cunțan* e o vrednică vestală, ce slujește la acest altar, împodobindu-l cu măndre mărgăritare.

Probabil în aceste momente d-șoara *Cunțan* a plămăuit frumoasa poezie „*Doi-na firelor de tort*”, dedicată lui Coșbuc și publicată în revista bucureștiană „*Dochia*”, în anul 1896, — în care se oglindește viu legătura sufletească dintre d-șoara și măiestrul său.

Fire de tort!... Eată ce a fermecat o. Și după pilda măiestrului, a început să toacă și d-șoara și a tors cu gingașie din un caier bogat al gândirii și al imaginării; a depănat încă mai aievea cu competența

NOUȚĂȚI

Arad, 2 Februarie 1900.

O decizie a tribunalului administrativ, din zilele ultime, a făcut care senzație. În timpul lex lex a multe părți cu advocații lor n'au fost timbrele prescrise pe actele înaintate rităților. Despre aceasta s'au făcut cunutele reclame din partea autorității cari au dictat și amende legale. Tribunalul administrativ însă a desființat de cu printr'o decizie aceste amende de timbru cu motivarea, că guvernul, cât a d-șoara de ex lex, n'a fost imputernicit a măsura și încasa dării, prin un părțile nu pot fi silita la plata acestora în formă de timbru. De aceea nici nu poate pretinde de la ele să plătească amendă de timbru din cauză, că au gligat de a timbra actele lor.

„Partid independent” în Arad a scoperit, la un chef dat la „Vas”, un colaborator al „Tribunei”, care din acest partid își ia prilej să insulte pe amicii stria, „înfrățiți”, cu Ungurii, iar pe dl St. C. Pop îl prezintă ca șef al partidului „junimist” compus din elemente dependente”, partid care singur ține stămura națională.

Eată cum „Tribuna” vestește un mare eveniment:

„Seara, un adevărat congres de „nimiști” avu loc în hotelul „Vas”, sub sidentia neobositului șef al elementelor mâne independente de la Arad, dl Dr. P. Aproape treizeci de tineri, între cari tineri și studenți, toți juriști (mare curie pentru noi!) — se aflau adunați.”

Noi știm însă că tocmai Duminec fruntașii români din comitatul Aradului organizat din nou, alegând cașă prezidiu al clubului român pe dl *M. Velicu*, organizat în care dl dr. Pop ocupă și d-șoara onoare, și nu știm ca pentru a face un partid, dl dr. St. C. Pop să fi înțeles din organizarea în care a luptat până acum și îl cunoaștem însă ca pe un bărbat care umblă cu vizorul deschis și cărui nu-și situațiunile echivoce.

Lăsăm dar ca d-șoara să lămurească echivocul în care-l prezintă „Tribuna”.

Ceea ce ținem să accentuăm este, la cheful cu lăutar, la care s'a cântat: mai românește, după cum scrie redacția organului sibian, după câte știm, aut de față: d-șoara studenți în drept *Curtuș*, *Paguba* (fiul d-lui jude *Paguba*) *L. B.* (fiul d-lui deputat *I. Beleş*) și *L. Pop*, în

femeii anume făcută pe „furcă și undrea”. Femeia simte mai de grabă și mai profund poezia delicată din cântecul tainic fusului sfârșitor. Astfel genul poeziei „fire de tort”, îmbrățișat de Coșbuc (cu mai mult succes de cât Geibel la Germani) va găsi aderență mai ales la sexual femeiesc. De nișoara *Cunțan* este intâia, care a citit cu predilecție și cu succes încă un atlas de alții, această poezie din v-șoara. Cele mai reușite, — vor cari sunt dovezi de un puternic talent — sunt „*La lucr*” (publ. în „*Familia*” 1896), „*Te duci*” (în „*Dochia*”, 1896) și „*Același rost*”, pe care țin să o reproduc aici:

„Același rost la lucru, ca ieri și azi
Măi
S'aprinde în vatră focul, să 'nvirt în
în mână

Mă prinde-ua dor de ducă 'și-o jale
măi
De-aș rupe 'n două furca și fusu
svit

Ear' focul l'ași aprinde, să ardă așa put
Dar' nu în vatră 'n tindă, ci 'n piept
cine stă

Un alt gen, cultivat de poeta noastră tot în urmele lui Coșbuc, este *idila*. Idei d-șoarei *Cunțan* pot sta alături de cele până acuma s'a scris mai de seamă literatura noastră. Sunt imagini de-o rădăgălașie, descrise în limbă și formă simplă dar sugestivă. Aquarele reprezentând pe sage dela țeară: cu vatra cu cărbuni,

ționar la tribunalul din loc, apoi d-ni cand. de advocați dr. L. Tămășdan, Fazekas (adjunctul d-lui dr. St. C. Pop), Coste și dl dr. Rozvan. Credem însă că ori cât de simpatici și onorabili sunt tinerii de mai sus, nu vor fi având pretensia să facă partid nou în Arad și față de noi, ceilalți, organizați politicește, și cari ne-am fi „înfrățiți” cu Ungurii și ținem cu Episcopul Goldiș, să pozeze că ei mântue cinstea partidului național.

Cât despre numărul tinerilor noștri — redactorul călător al „Tribunei” a văzut 30 în jurul său — da, sunt 30, poate și mai mulți în Arad. Nu toți s'au dus însă a face stafagi în jurul redactorului „Tribunei”, care și acest prilej l'a folosit să insulte și batjocorească fruntași arădani stimați și iubiți chiar de d-nii sus amintiți.

Știri militare. După manevrele din toamna anului curent, regimentul de husari Nr. 1 din Brașov, Nr. 2 din Sibiu și Nr. 16 din Budapesta vor fi transferați trimițându-se regimentul dela Brașov la Sibiu, cel dela Sibiu la Budapesta, iar cel dela Budapesta va veni la Brașov. — De asemenea vor fi strămutate imediat după manevre și cele două batalioane din regimentul de infanterie Nr. 50, staționat în Brașov. Unul din batalioane va fi dus la Făgăraș, iar celalalt la Alba-Iulia. În locul lor vor veni la Brașov alte două batalioane, tot din regimentul Nr. 50, anume un batalion, care acum se află în Bosnia și altul, care se află în Alba-Iulia, scrie „Gazeta”.

— „Armee-Verordnungsblatt” a publicat ordinul ministrului comun de război, după care legea privitoare la regularea salariilor ofițerilor se consideră ca intrată în valoare, începând cu 1 Ianuarie. Chiar și aceia, cari din Ianuarie vor trece în pensie, vor primi mai mare pensie.

Atentat tâlhăresc în capitală. Ziua la amezai un ténér necunoscut a intrat într-o prăvălie din strada Vămbăz körút, unde sfînd numai pe soția neguștorului, a cerut de la dînsa o lopată. Femeia nebănînd nimic rău, îi dăde lopată spunîndu-i și prețul, iar acesta la moment o ridică asupra femeii zicîndu-i: banii sau te omor. La acestea femeia strigă după ajutorul deodată o ajunse o strașnică lovitură în cap, în urma căreia a căzut amețită la pămînt. În urma strigătelor până a-i sosi ajutor, hoțul a dispărut și încă n'a ajuns în mâinile poliției iar nefericita femeie e transferată în spitalul Rokus.

Noue prigoniri. „Tribuna” scrie: „După-cum aflăm din Seliște, dl Ioan Banciu a fost citat la pretură în cauza conduc-

mama ce-și leagă copilul, stînd lângă ceanonul ce ciocotește, — pecînd „vițelul doarme alături pe-un petec de cojoc...” Dar eată o asemenea idilă, care vorbește mai mult decît ori-ce cuvinte de laudă din parte-mi :

Talangele răsună lin
Și soarele ne lasă
Talangele răsună lin
Și turme după turme vin
De peste deal, spre casă.

„Cunosc pe sunet turma ta
Mi-e cea mai dragă mie.
Cunosc pe sunet turma ta
Și mi se frînge inima
În piept.... de bucurie.

„Aș vrea și nu mai știu ce aș vrea
Și nu știu cum îmi vine.
Aș vrea și nu mai știu ce-aș vrea
Să fiu o floare în calea ta
Și să mă iai cu tine”.

Dar mă opresc a mai cita, căci aș fi silit a l reproduce toate versurile risipite prin atâtea gazete și reviste, căci toate sunt de-o potrivă vrednice a fi reproduse. Din cât am citat însă, cred, că se poate ori și cine convinge, că avem de-a face cu un talent real și scopul meu acesta este, a arăta, că sub ochii noștri s'a devoltat, pornind în urmele lui Coșbuc, o scriitoare, cu care trebuie să contăm. Cu toată sîrăcia noastră literară, cu toate obstacolele din calea desvoltării limbii și literaturii noastre, posedăm și condeie distinse, cari se ridică mult peste corul trubadurilor-verșificatori din gazetăria noastră. Și dacă

tului cu torțe aranjat în onoarea dlui N. Comșa. Semn de nove prigoniri”

DI Hajdeu despre Ovrei. Tribuna scrie: „Eruditul Hașdeu într'un articol intitulat „Cromica veacului”, publicat în „Epoca”, eată ce spune despre Ovrei: „O altă mare bubă, incubată în corpul României cam de pe la începutul secolului XIX, de oare-ce deja la 8 Aprilie 1801 se făcuse un măcel de Ovrei în București, cu mult înainte de năvălirea ovreimii în Moldova sub Vodă Mihail Sturdza, este așa numita chestiune israelită. De când cu Dreyfus, eu unul tremur dinaintea Ovreilor. Un singur Ovreu pedepsit pe drept sau pe nedrept, era cât pe aci să zgudue Franția întreagă; și când Franția la urma urmelor l'a grațiat, Ovreul nu vrea în ruptul capului să o grațieze. E un pericol colosal, mai cu seamă pentru statele cele mici; și acest colosal pericol ne rămîne moștenire secolului XX. Oare ce fel de alianță universală ne-ar pute mântui de cea israelită?”

Așteptăm ca organul sibian, care odată reproducea cu predilecție din „Epoca”, să reproducă și să comenteze și cele ce „eruditul Hașdeu” scrie despre noi, Românii de dincoace.

Opera română din București face progrese frumoase. De curînd s'a represintat „Tannhäuser” de Wagner, cu mare succes. „Ni-se va obiectă, scrie dl Ventura în „Timpul”, că nu i vr'un mare merit de a represintă ori-ce vrei, când aduci cîntăreți străini pe cari îi plătești scump, cu alte cuvinte că este numai o chestie de bani. Un asemenea răspuns nu-l pot da decît acei cari sunt absolut necunosători în ale teatrului și în ale muzicii. Pretutîndeni, pe scenele cele mai mari, se aduc cîntăreți adunați din cele patru colțuri ale lumii, când e vorba de a represintă un cap de operă; și nimeni nu se preocupă la Viena, la Paris, și Milano, dacă artiștii sunt Germani, Francezi sau Italiani. Vorba este să fie buni. La Pesta opera ungurească, care este bogat subvenționată de rege, a avut ani întregi cîntăreți Italiani; la Londra unde slavă D muiului mijloacele materiale nu lipsesc nu se cîntă operele englezești, nici de cîntăreți englezi. Cu toate acestea nimeni nu se plînge. Dar ceea ce fiecare este în drept a cere, este ca baza operii, scheletul ei, represintat prin orchestră, coruri, montare și decori și întreaga organizare să fie locală, astfel ca artiștii să găsească tărîmul pregătit. Ori-cât de bun ar fi cîntăreții angoșiți, cu o trupă ambulantă nu se pot da opere ca „Tannhäuser” acest mare progres s'a stabilit definitiv. Mai mult, noi avem de fapt și greutatea de a da operă tradusă în românește și am învins-o cu succes. În mare parte „Lohengrin” și „Tannhäuser” s'au cîntat românește și de artiști români. Decorurile sunt pictate în București, punerea în scenă este făcută de Români”.

până acum nu s'a vorbit încă de talentata noastră scriitoare, e pentru-că nu s'a adunat și publicat în volum versurile, pentru-ca astfel cunoașterea și aprecierea lor să fie înlesnită. Acum doi ani, când m'am despărțit de Sibiu, d-șoara Cunțan îmi pregătea volumul, ce era să apară sub titlul „Din gura rîului...” Până astăzi însă n'a văzut lumina zilei și — e păcat că întârzie! Sunt convins, că publicul românesc de pretutîndeni ar primi cu căldură acest volum, care pentru noi va constitui un eveniment literar îmbucurător.

Am numit pe d-șoara Cunțan eleva lui Coșbuc. Exemplele citate justifică această atribuție. Aceeași formă, aceeași manieră — dacă-i permis, aceleași genuri ca și la Coșbuc. Fondul însă — și acesta e lucru principal — în genere mai pesimist, nu este același. D-șoara Cunțan nu imitează, sau mai bine zis, nu plagiază ideile poetului tîrînimel, cum au făcut de pildă, „poetii” din școala lui Eminescu cu mîestrul lor. Ea are un capital de icel propriu al său, o gândire aleasă și originală. Este de-o individualitate pronunțată, ceea-ce ridică valoarea creațiilor sale poetice. Eleva lui Coșbuc deci, numai în ceea-ce privește direcția.

Mat avem însă un vrednic reprezentant al acestei sănătoase direcții, pe — domnișoara Maria Cioban. Cu proxima ocazie voi reveni asupra acestui talent, vorbind apoi mai pe larg despre învîrșirea binefăcătoare a poeziei lui Coșbuc asupra noastră.

Fidelio.

Inundări. Se scrie din Giurgiu (România: Apele Dunărei cresc continuu. Primarul stă toată ziua pe dig însoțit de numeroși locuitori și lucrători. Ca să scape Giurgiu de inundații mari s'a hotărît să se spargă ghița cu dinamită în fața insulei Mocanu, unde Dunărea este foarte strîmtă din cauza insulei Mocanu și Malul Roșu. În această parte chiar când se va rupe ghița din fața Rusciucului, la malul Roșu și insula Mocanu din cauza îngustimei Dunării, ghița e mai tare și sloii cari vin de sus se superpun și apa se răsfrînge în-apoi. Dacă ghița din fața Mocanului și a malului-Roșu s'ar sparge, atunci sloii porniți din sus, s'ar scurge în liniște și Giurgiu ar fi mîntuit.

Trădarea respinsă. „Narodni Listy” din Praga anunță, că căpitanul în pensiune Koici fiind în mare miserie, și-a luat serviciile sale în Berlin și Petersburg, ca spion. Guvernul din Berlin a încunoscîntat imediat oficiul de externe din Viena și în urma aceasta Koici, care este tată de familie, a fost arestat în Praga.

Krüger și Ovrei. Deși foarte tolerant dela fire, moș Krüger, presidentul Transvalului, are și el destul necaz cu Ovrei. E supărat văzîndu-l că nu vor să se asimileze. Într-o zi discuta grozav cu rabinerul din Pretoria (că Jidan sunt și p'acolo!) pe care l'a întrebat de ce nu primesc odată și Ovrei creștinismul. Rabinerul a răspuns că ei nu pot primi noul testament. — Dar dle rubin, a zis Krüger, cu puțină considerație, reciprocă poate că ne-am pute înțelege. Noi am primit vechiul testament, primii și DV. noul testament.

Cu altă ocazie s'a întâmplat următorul caz, care arată ce creștin bun e Krüger. A fost chemat să presideze inaugurarea sinagogei din Iohannesburg.

A primit, s'a dus și a țînt o vorbire splendidă. Ear când să termine, a zis: „În numele lui Iesus Christos deschid biserica”. Iși poate închipui ori-cine stupeora Ovreilor.

Conflict diplomatic din cauza unei fete. În Constantinopol s'a țînt zilele trecute un consiliu ministerial, care s'a ocupat cu afacerea unei fete italiene cu numele Gameli Silvia, care fu răpită și dusă într'un harem turcesc. Ministrul otoman de justiție a denegat entrădarea frumoasei italiene pe motiv, că fata e majorenă și a trecut la religia mahomedană. Ambasada italiană din Constantinopol nu vré să accepteze argumentul acesta, de oare-ce fata, ca scupă italiană, e încă minoreă și stă sub puterea tatălui său. Casul acesta amenință să ia forme serioase, care poote să aibă încă de rezultat o rupere diplomatică. Ambasada italiană a făcut pași serioși la Poartă, ca să se dea satisfacție și fata să fiă eliberată.

A apărut: „Extras din tarifele de poștă și telegraf valabile dela 1 Ianuarie 1900”. Fiind tarifele anterioare în multe privințe esențial schimbate în urma introducerii valutei de coroane, extrasul acesta e de cel mai mare folos pentru birouri și privați. Se poate procura dela librăria arhidieceșană în Sibiu, cu prețul de 20 fleri.

Un tată criminal. Întreg orașul Neapoli este emoționat din cauza crimei oribile ce a săvîrșit proprietarul de acolo Pascarella și soția sa. Ei au aruncat adecă pe feroastră, de la etajul III, pe flica lor, care a și murit îndată. Publicul așînd despre asta, s'a adunat îndată și se infuriose atît de tare contra criminalilor, că dacă nu sosea miliția, era să le aplice legea lui Lynch.

Congresul executorilor. Ca să se distingă prin ceva chiar la încheput, secolul acesta are să înregistreze un congres al celor mai puțin simpatici oameni: a executorilor. Ear gloria aceasta-i revine Budapestei, unde eri s'a și deschis congresul, luând parte executori de tot felul din toate orașele țerii.

Ceea-ce este mai curios: ei se plîng că le merge rău, tocmai când se constată că în țeară execuțiile s'au sporit la chip înspăimîntător. D'asemîni își bat capul cum să se organizeze, pe când țeara întregă ar dori să fie desființată cu desevîrșire această instituție supărătoare.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturari, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin poștă de la farmaciadui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krasso-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

ULTIME ȘTIRI

Proiectul de lege referitor la renta școalelor române din Brașov a fost depus în Camera României în ziua de 1 Februarie.

Proiectul este precedat de o expunere de motive, în care se face, pe scurt, istoricul acestei chestii recunoscîndu-se că încă din 1594 biserica sft. Nicolae din Brașov are documente privitoare la daniile — și prin urmare la drepturile ce are asupra unor moși din principatele române. Secularisîndu-se averile mănăstirești (bisericești) sub Cuza Vodă, și biserica sft. Nicolae a pierdut moșiile. În schimb s'a hotărît însă, la 1868, cu statul român să-i de o rentă de 38.500 franci.

Amintește apoi de procesul ce biserica St. Nicolae a intentat statului român pentru a i-se da renta și propune că pentru regularea definitivă a afacerii, statul român să emită titlu de rentă 4%, în valoare de 962.000 lei ear valorile să fie depuse la casa centrală din Budapesta a statului ungar.

Proiectul de lege este subscris de dl Take Ionescu, fost până mai zilele trecute ministru de culte ear acum ministru de finanțe.

O telegramă din București a agenției ungare anunță că foile opoziționale atacă crâncen guvernul pentru chipul cum s'a rezolvat afacerea rentei. Indesebi îl atacă pe dl Take Ionescu.

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 2 Februarie

	Arad:	B.-Pesta
Grâu Aprilie n.	6.80—7.— fl.	7.71—7.74
Cucuruz Maiu		4.99—5.01
vechiu	4.10—4.20	5.20—5.50
Orz vechiu	5.10—5.20	5.65—6.60
nou	5.40—5.50	
Secară Apr.	5.30—5.40	6.42—6.43
vechiu		6.10—6.35
Ovăș Apr.	4.20—4.30	

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Șirianu.

571 1900
végrh. sz.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhíré teszi, hogy az aradi kir. törvényszék 1899 évi 16252 számú végzése következtében Dr. Márta Sándor lippai ügyvéd által képviselt „Muresianul“ takarékos és hitelintézet javára Kádáriu Szofron, Muntian Aurel és Mona Nyistor ellen 140 kor. s jár. erejéig 1899 évi December hó 13-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 3496 kor. 12 fillre becsült következő ingóságok, u. m.: szoba, butorok, lovak, kocsik, tehének és egyéb ingóságok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a m.-radnai kir. járásbíróság 1899-ik évi V. 510/5 számú végzése folytán 140 kor. tőkekövetelés ennek 1899 évi Szeptember hó 8 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 85 kor. 60 fillben bírósággal már megállapított költségek erejéig Kádáriu Szofron, Muntian Aurel és Mona Nyistor Totváradi lakásukon leendő eszközésére 1900 évi Februar hó 12 napjának dél előtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron aiul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felül-foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt M.-Radnán 1900 évi Január hó 29 napján.

dr. Simonfay.
kir. bir. végrehajtó.

409 1—1

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim cãlindar scos în tipografia noastră

a apãrut toemai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dãm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apãrut

Și să aflã de vânzare la administrația „Trib. Poporului“
urmãtoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru“ — pe 1900. prețul	cor. —.60 fil.
2.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practie in cause administrative. Prețul	„ 1.— „
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Pãcãțean, prețul	„ 2.— „
4.) „Judecãtorile cu jurații“ — de Teodor V. Pãcãțeanu, prețul	„ —80 „
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusã de T. V. Pacãțianu, prețul	„ 2.— „
6.) „Principiile politice“, dupã Dr. T de Holtzendorf, de T. Pãcãțianu —prețul	„ 4.— „
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	„ 2.50 „
8.) „Rãșboiul pentru neatãrare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbur. Prețul Rãșboiului	„ 1.20 „
Prețul „Coroanei“	„ 1.60 „
9.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula nãsc. Truția — prețul	„ 1.— „
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	„ 1.— „
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blãga. Prețul:	„ 3.60 „
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	„ 1.60 „
13.) „Cuvãntãri bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț.	„ 5.— „
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	„ 1.50 „
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu Invetãtor în Arad. Aceasta liturgie conține toate cãntãrile liturgice, ce are sã rãspunzã corul în Dumineci și sãrbãtori. Pe lângã acestea mai conține irmoase priceșne și un adaus de cãntece populare. Toate imnele se pot cãnta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	

La comande sã se mai adauge de fie-care op 10 fileri spese postale.